

El testament d'Amèlia

Vicenç Esteban i Darder, "de Can Pere Jan", Tossa de Mar

1. L'A - mè - lia n'es - tà ma - lal - ta, l'A - mè - lia fi - lla del rei, ca - va -
va la se - va ma - re, com a - quell qui no en sap res. "Ai fi -
nes me n'han do - na - des que me'n cre - men el cor meu." "Ai fi -

5

1. 2.

llers la van a veu - re, ca - va - llers i no - ble gent. 2. Tam - bé hi
lla, la me - va fi - lla, de quin mal us en quei - xeu?" 3. "Met - zi -
lla, la me - va fi - lla, hau - reu de fer tes - ta - ment."

-Ai mare, la meva mare, set jorns ha que l'estic fent.
Set castells tinc dintre França, me pens(i) que tots són meus;
quatre d'ells en deixo als pobres, i tres amb un germà meu.
Les robes i les joies deixo a la Mare de Déu,
i totes les altres coses, tot per els pobres de Déu.
-Ai filla, la meva filla, i en a mi què me deixeu?
-A vós us deixo a Don Carles, que és deixar-vos el cor meu.